

Vzpomněl jsem si tady po téměř dvaceti letech na třídičku v letech paní Urbánkovou. Když o prázdninách chodily na brigádu do sklárny nádherné mladé studentky, tak se mě zeptala zda bych si dal říci s některou o dvacet let mladší? Tvrdil jsem že ne, ale pak jsem upřímně chlapecky přiznal, že jo. A ona mi řekla jedno moudro, které jsem pochopil až nyní. „Když by vám udělala radost pěkná studentka o dvacet let mladší než vy, měl byste i vy udělat na revanš zase radost ženě o dvacet let starší!“ A myslela samozřejmě sebe. Pohotově jsem se jí zeptal, kolik jí je? Když odpověděla, že pětapadesát, tak jsem jí řekl, že mám na to ještě tři roky čas. Tenkrát v mých 38 letech jsem se tomu smál a tady v Kladru-bech by mi moc to její moudro bodlo. Jsou moudra našich předků, která snad budou platit pořád.

Za mne to vyřešil osud. Hráli jsme poslední hodinu boccu před hlavní budovou, když se za mnou ozval příjemný dívčí hlásek: „Pane, prosím vás, kde je ...“

(úryvek z knížky)

JOSEF PROCHÁZKA

CHLAPSKÉ VZPOMÍNÁNÍ

*

Josef Procházka

CHLAPSKÉ
VZPOMÍNÁNÍ

Josef Procházka autor

Narodil se 2. 2. 1946 v Ústí nad Labem. ZDŠ absolvoval v Jateční ulici v Ústí n. L. Vyučil se mechanikem měřicích a regulačních přístrojů v ZPA v Nové Pace (1962-64). Střední průmyslovou školu slaboproudou s maturitou absolvoval v Reslově ulici při zaměstnání dálkově v letech 1968-73. 1964-73 pracoval jako mechanik měřicích a regulačních přístrojů v ústecké sklárně v Ústí n.L. 1973-93 pracoval tamtéž jako směnový mistr. Po zániku sklárny pracoval jako topič vysokotlakých kotlů v Teplárně v Trmicích (1993-99) až do svého velmi těžkého úrazu na kole.

Většinu života byl aktivní sportovec a pracoval jako funkcionář v tělovýchově. Byl nejen aktivním cyklistou, sprintérem, vytrvalcem i stolním tenistou, ale i rozhodčím a trenérem. Byl členem Lokomotivy Ústí nad Labem, Sokola Nová Paka a Spartaku Ústí nad Labem.

Od roku 1972 až dodnes byl předsedou a nyní prezidentem TJ Dolní Zálezly. Byl duchovním otcem velmi úspěšné a oblíbené Severočeské běžecké ligy a organizátor dvacetileté historie silničních a přespolních běhů v malé obci na Ústecku v Dolních Zálezlech.

Do krásné a malebné vesničky Dolní Zálezly v okrese Ústí nad Labem se přizemnil v roce 1969. Je otcem synů Pavla 1969, Pepy 1972 a děda vnuček Irenky 1992, Lucinky 2003 a Kačenky 2004. Psát začal v nemocnici básničky v roce 2000. Povídky ze života začal psát v roce 2003. Vycházejí mu pravidelně v časopisech pro tělesně postižené Vozka a Svět s parapletem. Zveřejněny byly i v sobotní příloze SD magazínu Ústeckého deníku.

Autor s vnučkami Lucinkou, Kačenkou a Irenkou